

Карлово.

Ръди да запознаемъ младите читатели на „Майска Китка“ съ живота на чувствения бунтовникъ-мъженикъ за свободата на майка България. Василя Левски, ще разгледаме и посочимъ мястото, дъто се е родилъ този ръдъкъ синъ на нашето отечество, — хубавия прибалкански градецъ Карлово.

Карлово е единъ отъ ръдките по свойте природни красоти градецъ. Сгущенъ въ подножието на величествения старопланински връхъ, Амарица, който се цълува съ облаците, този градецъ отдалечъ се показва на пътника, идещъ отъ къмъ равното като площъ Пловдивско поле. По свойте хубости и добро географическо разположение, на пътя отъ тракийската за дунавската равнина, той отдавна е привличалъ учените пътешественици и мнозина сѫписали за него. Тука ще приведемъ накратко описанието, което ни дава бълѣжитиятъ историкъ и описвачъ на нашето отечество чехътъ — българолюбецъ Д-ръ Иречекъ:

„Като оставихме градеца Сопотъ на страна въ лѣво, тръгнахме надвечеръ право за Карлово. Облаците надъ Балкана и тежкото душно време ни караха да бързаеме. Отведенажъ притъмнѣ и завалѣ страшенъ проливъ планински дъждъ. За минута потърсихме прибѣжище подъ огромния орѣхъ надъ стръмните брѣгове на едно широко сухо корито, което бързо се пълняше. Кандилата, окачени по минаретата на карловските джамии, по случай рамазана, бѣха нашиятъ маякъ. Най-послѣ изплавахме изъ въртѣщите се кални потоци и излѣзохме на градския калдаръмъ. Ханътъ, въ който влѣзохме да ношуваме ни измами; вечерях-